

Republika Hrvatska
Općinski sud u Zlataru
Stalna služba u Zaboku
Zabok, Matije Gupca 22

Poslovni broj Psp-5/2026.-63.

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Općinski sud u Zlataru, Stalna služba u Zaboku, po sutkinji toga suda Karolini Balen, u parničnom predmetu tužiteljice Ane Mikulec iz Zaboka, Jakuševac Zabočki 81 a, OIB: 44778555383, koju zastupa punomoćnica Kristina Krajačić, odvjetnica u Zaboku, protiv tuženika Stjepana Bakrana iz Zaboka, Jakuševac Zabočki 88, OIB: 11070180304, kojeg zastupa punomoćnik Marijan Sente, odvjetnik u Zagrebu, radi smetanja posjeda, nakon dana 16. lipnja 2026. održane glavne i javne rasprave u nazočnosti punomoćnika stranaka, na ročištu za objavu i uručenje rješenja o smetanju posjeda 17. srpnja 2026.

r i j e š i o j e

- I. Utvrđuje se da je tuženik Stjepan Bakran, Zabok, Jakuševac Zabočki 88, OIB: 11070180304 dana 14. veljače 2023. godine samovlasno smetao tužiteljicu Anu Mikulec, Zabok, Jakuševac Zabočki 81A, OIB: 44778555383 u posljednjem mirnom suposjedu nekretnine k.č.br. 3591 Pustača (voćnjak) pov. 1194 m² upisane u Pl. 22 k. o. Zabok (u zemljišnoj knjizi ista nekretnina odgovara D k.č.br. 2254/1 oranica pov. 307 čhv ili 1104 m² i D k.č.br. 2254/2 oranica pov. 691 čhv ili 2485 m² upisanim u z.k.ul. 6749 k.o. Zabok) na način da je na dijelu iste iskopao grabu koja je na skici očevida stalnog sudskog vještaka za geodeziju Josipa Žulja, ing. geodezije, od dana 26. veljače 2024. označena slovima BCDEFGHIJK (pri čemu dužina od točaka B-C iznosi 1,90 m, C-D 4,58 m, D-E 5,82 m, E-F 6,09 m, F-G 7,53 m, G-H 5,84 m, H-I 5,73 m, I-J 3,28 m i J-K 1,18 m, a sveukupna udaljenost B-K 41,29 m) površine 12 m² pa mu se zabranjuje svako takvo ili slično smetanje suposjeda nekretnine, u roku od 15 dana.
- II. Odbija se kao neosnovan dio deklaratornog tužbenog zahtjeva tužiteljice preko zahtjeva za utvrđenje smetanja suposjeda nekretnine tužiteljice,

zatim dio tužbenog zahtjeva preko zabrane svakog takvog ili sličnog smetanja suposjeda, kao i cijeli dio tužbenog zahtjeva na uspostavu ranijeg posjedovnog stanja vraćanjem oduzetog posjeda iste nekretnine u dijelu koji je na citiranoj skici označen slovima BCDEFGHIJK u površini od 12 m².

III. Svaka stranka snosi svoje troškove ovog parničnog postupka.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je podnijela ovome sudu tužbu radi smetanja posjeda protiv tuženika. Navela je da su njezina sestra i ona suposjednice nekretnine kčbr. 3589 pustača pašnjak površine 1458 m² upisane u posjedovni list broj 22 k.o. Zabok i to tužiteljica u 2/3 dijela i sestra Božena Čović u 1/3 dijela. U zemljišnoj knjizi ista nekretnina odgovara D kčbr. 2254/1 oranica površine 307 čhv (1104 m²) i D kčbr. 2254/2 oranica površine 691 čhv (2485 m²) upisanim u z.k.ul.br. 764, k.o. Zabok. U naravi opisana nekretnina je šuma u kojoj tužiteljica i Božena Čović izvršavaju faktičnu vlast mirnim suposjedovanjem u skladu sa gospodarskom svrhom povremenim čišćenjem i sječom stabala.

1.1. Dana 14. veljače 2023. tuženik je samovlasno smetao posjed tužiteljici na opisanoj nekretnini na način da je po čitavoj južnoj dužini nekretnine prema međi sa susjednom nekretninom iskopao grabu širine oko 60-70 cm te na dijelu iste porušio stabla akacije i oraha i drugih kao i rastuće grmlje.

1.2. Opisano smetanje osobno je posvjedočila tužiteljica te o istom obavijestila policiju i sačinila fotografije lica mjesta. Poziva se na čl. 21. st. 1. i 22. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima te je predložila prihvatiti tužbeni zahtjev tužiteljice.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu priznao da su tužiteljica i njezina sestra upisane kao posjednice kčbr. 3589 u opisanim omjerima. Osporio je da bi tužiteljicu smetao u suposjedu opisane nekretnine jer tužiteljica nije u suposjedu tog dijela nekretnine. Na dijelu nekretnine za koji tužiteljica navodi da ju je tuženik smetao u suposjedu nalazi se graba koja nije održavana što upravo dokazuje činjenicu da tužiteljica i njezina sestra nisu na tom dijelu ništa radile ni izvršavale faktičnu vlast suposjedovanjem tog dijela nekretnine.

2.1. Tuženik je naveo da je samo pročistio postojeću grabu širine 30 cm, a ne 60-70 cm. To je učinio iz razloga da voda koja se slijeva s tog brda ne ide na javni put – cestu. Porekao je da bi posjekao stabla akacije i oraha i drugih kao i rastuće grmlje. Nekretnina tužiteljice je neodržavana i zapuštena te je na cestu visjelo raznovrsno šibljje koje je smetalo za slobodan prolaz. U produžetku spomenute čestice na put – cestu i dalje visi razno "šikarinje" i drvo koje se samo srušilo. Da je posjekao stablo akacije i oraha, tada bi na nekretnini bili panjevi kojih na nekretnini tužiteljice nema. Tužiteljica i njezina sestra dugi niz godina na nekretnini nisu radile ništa niti su ju uživale. Predložio je odbiti tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti.

2.2. Naknadno je tužiteljici osporio pravo na preinaku tužbe isticanjem nove ispravne čestice na kojoj je počinjeno navodno smetanje suposjeda te je istaknuo da se ne radi o istoj nekretnini ni o susjednim nekretninama.

3. Naknadnim podnescima od 28. ožujka 2024. i 18. lipnja 2024. tužiteljica je precizirala tužbeni zahtjev u skladu s rezultatima geodetskog vještačenja. Na takav način nije došlo do preinake tužbe u smislu čl. 191. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, u daljnjem tekstu: ZPP-a). Sama bit i mjesto tražene zaštite od strane tužiteljice ostala je ista, temelji se na suštinski istom životnom događaju. Uskraćivanjem tužiteljici mogućnosti usklađivanja tužbenog zahtjeva s nalazom vještaka bilo bi protivno osnovnim načelima postupka i pravu na pravično suđenje.

3.1. No, tužiteljica je podneskom od 10. lipnja 2026. uredila tužbeni zahtjev na način pobliže označen u izreci jer je navela da se sada ona nalazi u isključivom posjedu nekretnina uslijed darovanja suvlasničkih dijelova njezine sestre Božene Čović (darovanje učinjeno tijekom ovoga postupka) te zbog toga što je zbog proteka vremena sporna graba u cijelosti zarasla.

3.2. U ovom je predmetu već bilo donijeto rješenje o smetanju posjeda kojim je djelomično prihvaćen, a djelomično odbijen tužbeni zahtjev tužiteljice, dok je drugostupanjskim rješenjem Županijskog suda u Karlovcu prihvaćena žalba tuženika te je ranije rješenje ovoga suda poslovni broj Psp-2/2023 od 22. kolovoza 2024. ukinuto u pobijanom dijelu pod točkom I. (kojim je utvrđeno smetanje posjeda) i III. izreke (kojim je tužiteljici dosuđena naknada parničnog troška) te je u tom dijelu predmet vraćen ovome sudu na ponovni postupak. U odnosu na točku II. ranijeg rješenja o smetanju posjeda, kojim je dio tužbenog zahtjeva tužiteljice odbijen kao neosnovan, ranije rješenje je postalo pravomoćno.

3.3. Drugostupanjski sud je u ukidnom rješenju naveo da prvostupanjski sud nije mogao naložiti vraćanje posjeda tužiteljici u 2/3 dijela, već eventualno samo vraćanje suposjeda jer se posjed štiti kao faktična vlast, a ne kroz suvlasničke omjere. Nadalje je ukazao da je upitna potreba za restitucijom u dijelu zatraženog zatrpavanja grabe te da sud pri donošenju meritorne odluke treba voditi računa o formalnoj ispravnosti tužbenog zahtjeva.

4. Sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u izvod iz posjedovnog lista na str. 5 spisa, u izvadak iz zemljišne knjige na str. 6-7 spisa, u fotografije na str. 8-14 spisa, u izlist fotografija u prilogu zapisnika od 25. travnja 2023., proveo očevid na licu mjesta uz geodetsko vještačenje, izvršio uvid u nalaz i mišljenje geodetskog vještaka kao i dostavljene skice očevida s dopunama, saslušao svjedoke Miljenka Leljaka, Slavka Leljaka, Tomislava Hercega i Miljenka Hrastinskog te stranke u svrhu dokazivanja.

4.1. Sud nije prihvatio dokazni prijedlog tuženika za izvođenjem dokaza novim očevidom na licu mjesta jer je isti dokazni prijedlog ocijenio nepotrebnim i neekonomičnim, budući da ne bi utjecao na odluku suda, a osim toga, na naknadno istaknute činjenice je tuženik mogao upirati i ranije tijekom postupka.

5. Ocjenjujući provedene dokaze u smislu čl. 8. ZPP-a sud je utvrdio da tužbeni zahtjev tužiteljice o kojem je ostalo za odlučiti - djelomično osnovan.

6. U postupku smetanja posjeda potrebno je utvrditi posljednje stanje posjeda i čin smetanja, pri čemu nije od utjecaja pravo na posjed, pravna osnova posjeda i savjesnost posjednika jer je temeljem čl. 441. ZPP-a određeno da će se raspravljanje o tužbi zbog smetanja posjeda ograničiti samo na raspravljanje i dokazivanje činjenica posljednjeg stanja posjeda i nastalog smetanja. Isključeno je raspravljanje o pravu na posjed, o pravnoj osnovi, savjesnosti ili nesavjesnosti posjeda ili o zahtjevima za naknadu štete.

7. Sporna je bila činjenica tko je bio u posljednjem mirnom posjedu spornog prostora, radi li se o tužiteljičinom posjedu ili suposjedu istog prostora te je li počinjen čin smetanja posjeda odnosno suposjeda u ovom predmetu. Tijekom ponovljenog postupka nije bila sporna činjenica da je upravo tuženik pročitao predmetnu grabu, a tužiteljica više nije osporavala činjenicu da je u međuvremenu sporna graba u cijelosti "zarasla".

8. Prema čl. 21. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ br. 91/96, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12 i 152/14, u daljnjem tekstu: ZV), koga drugi samovlasno smeta u posjedu, bilo da ga uznemirava u posjedu ili mu ga je oduzeo, ima pravo na zaštitu posjeda. I posjednik koji je posjed stekao samovlasno ga oduzevši drugome silom, potajno ili zlouporabom povjerenja, ima pravo štititi svoj posjed; jedino ga nema pravo štititi od one osobe kojoj ga je bio samovlasno oduzeo, no smjet će to i protiv nje nakon što mu posjed postane miran. Pravo na zaštitu posjeda prestaje protekom roka od trideset dana od dana kad je smetani saznao za čin smetanja i počinitelja, a najkasnije godinu dana od dana nastalog smetanja.

9. Teret dokaza da je tužba radi smetanja posjeda podnijeta u roku iz čl. 21. st. 3. ZV-a jest na tužitelju i na to sud pazi po službenoj dužnosti, bez obzira je li podnijet prigovor prekluzije od strane tuženika ili ne. U odnosu na trenutak podnošenja tužbe, ista je pravovremeno podnijeta jer su sporni radovi obavljeni 14. veljače 2023., što tuženik nije posebno osporio, a tužba je podnijeta 17. veljače 2023., dakle unutar zakonskog roka od 30 dana od dana saznanja za čin utužen kao čin smetanja i počinitelja.

10. Prema čl. 22. st. 1. i 2. ZV-a, posjednik kojemu je posjed samovlasno smetan ovlašten je svoj posjed štititi putem suda, zahtijevajući da se utvrdi čin smetanja njegova posjeda, naredi uspostava posjedovnog stanja kakvo je bilo u času smetanja te zabrani takvo ili slično smetanje ubuduće. Sud pruža ovu zaštitu posjeda u posebnom, hitnom postupku (postupku za smetanje posjeda), prema posljednjem stanju posjeda i nastalom smetanju, bez obzira na pravo na posjed, pravni temelj posjeda, poštenje posjednika, kao i bez obzira na to koliko bi smetanje posjeda bilo u kakvu društvenom, javnom ili sličnom interesu.

10.1. Odredbom čl. 24. st. 1. ZV-a propisano da je svaki suposjednik ovlašten štititi suposjed putem suda od samovlasnoga smetanja treće osobe, a od drugih suposjednika jedino ako su ga potpuno isključili od dotadašnjega suposjeda ili su mu bitno ograničili dotadašnji način izvršavanja faktične vlasti. Iz navedenog slijedi da se u posjedovnim sporovima zaštita pruža konkretnom posjedniku koji je stranka u postupku, a ne i drugim suposjednicima koji nisu sudjelovali u postupku.

10.2. Iz činjeničnih navoda u tužbi i iskaza tužiteljice utvrđeno je da je, uz tužiteljicu, u trenutku podnošenja tužbe zbog smetanja posjeda, suposjednica predmetne nekretnine bila i njezina sestra, koja nije stranka ovoga postupka. Pritom se ističe da s tim u vezi nije bila potrebna rasprava o pravnom odnosu između suposjednika. Prema čl. 10. st. 6.

ZV-a kad isti posjed stvari ili prava ima više osoba, one su suposjednici. Bez obzira što je u žalbenoj fazi ovoga postupka tužiteljica postala u cijelosti vlasnica sporne nekretnine jer joj je sestra darovala svoj suvlasnički udio, sud utvrđuje je li došlo do smetanja posjeda odnosno suposjeda u trenutku podnošenja tužbe, a tada je nedvojbeno postojao tužiteljičin suposjed predmetne nekretnine, a ne njezin posjed.

10.3. No, bez obzira na postavljeni deklaratorni dio tužbenog zahtjeva tužiteljice kojim je zatražila utvrđenje zaštite posjeda nekretnine, a ne suposjeda nekretnine, valja reći da je u tužbenom zahtjevu za zaštitu posjeda sadržan i zahtjev za zaštitu suposjeda (tako i Županijski sud u Zagrebu u odlukama GŽ-2220/2023 od 28. studenoga 2023. i GŽ-4342/2023 od 2. siječnja 2024., Vrhovni sud Republike Hrvatske u odlukama Rev-2055/10 od 20. ožujka 2012., Rev-1361/1998 od 18. travnja 2001. i Rev-405/2022 od 3. svibnja 2022.).

11. Neposrednim opažanjem, a prema pokazivanju tužiteljice i identifikacijom geodetskog vještaka, utvrđeno je da se predmetna graba koju je pokazala tužiteljica ne nalazi na čkbr. 3589, k.o. Zabok, već se ista proteže između čestica 3591 i 3627, k.o. Zabok.

12. Nalazom i mišljenjem geodetskog vještaka identificirane su predmetne nekretnine. Geodetskim snimanjem i preklapom geodetskog snimka s kopijom katastarskog plana utvrđeno je da se predmetna graba nalazi na kčbr. 3591, k.o. Zabok, a koja odgovara dijelu z.k. čestica 2254/1 i 2254/2, k.o. Zabok, upisane u z.k.ul.br. 764, k.o. Zabok. Graba je na skici očevida označena točkama od B do K u ukupnoj dužini od 41,29 m i prosječne širine od 40 cm. Panj za koji je tužiteljica tvrdila da se nalazi na njenom posjedu nalazi se na kčbr. 3591, k.o. Zabok.

13. Svjedok Miljenko Leljak je iskazao da zna gdje se nalazi predmetna nekretnina tužiteljice i gdje se nalazi put koji vodi od asfaltirane ceste prema dolje uz nekretninu tužiteljice i koji je zemljano-travnati odnosno djelomično šljunčani. Tamo je bio zadnji puta prije tri godine, nije siguran je li to bilo u proljeće ili jesen. Tamo je bio sa svojim ocem Slavkom Leljekom, Tomislavom Hercegom, tužiteljicom i njezinim suprugom te su tom prilikom rušili drva i na taj način čistili predmetnu nekretninu. To su radili uz zemljano-šljunčano-travnati put i malo dalje od tog puta na nekretnini tužiteljice i to na strmini i na ravnom dijelu te nekretnine. Nakon toga nije bio tamo. Nisu kopali ni čistili nikakvu grabu. Na predmetnom dijelu nije primijetio nikakvu grabu, ali zna da se graba nalazi na dijelu uz asfaltiranu cestu. Kad je spomenuo ravni dio i strminu na kojima su rušili drva, pod ravninom smatra dio iznad strmine. Ne zna točno koliko daleko su od zemljanog puta rušili drva tom prilikom, a do zavoja na zemljanom putu nisu došli. Naknadno je prolazio pored predmetne nekretnine na vožnji motorom, zadnji puta je to bilo prije dva do tri mjeseca. Na površini uz predmetni put je rasla trava prije dva, tri mjeseca, a ne zna kosi li tužiteljica taj dio nekretnine. Prije dva, tri mjeseca nije gledao postoji li uz predmetnu nekretninu kakva graba ili kanal.

14. Svjedok Slavko Leljak je iskazao da je na predmetnoj nekretnini bio tri puta, a zadnji puta prije tri do četiri godine kad je vozio drva s predmetne nekretnine tužiteljice. Kako je nekretnina bila zaraštena, sin mu je rekao da su ga tužiteljica i njezini pitali trebaju li i žele li drva za ogrjev pa ako žele da dođu pomoći i otpeljati si drva za ogrjev. Drva su rušili njegov sin Miljenko, svjedok, Tomo Herceg, tužiteljičin suprug, a nakon toga je svjedok naručio kamion kojim su predmetna drva odvezli kući. To je trajalo dva ili tri dana,

a kamion je došao zadnji dan kad su oni imali dovoljno drva za taj kamion. Tomo Herceg i Juraj Mikulec su dan ili dva ranije već počeli s tim čišćenjem. Radilo se o agaciji, orasima, divljim trešnjama, debljim i tanjim stablima. Tada su rekli da idu čistiti. Bio je pun kamion navedenih stabala. Kamion je stao na predmetni zemljani put koji vodi niz brijeg. Prethodno su porušena drva slagali na strminu do tog puta. Put je u to vrijeme bio zarašteni, što znači da je bio u travi te ni ne zna je li i to zapravo bio put. Čišćenje su počeli s gornje strane od asfaltirane ceste pa prema dolje, možda nekih 20 ili 30 m prema dolje. Nije primijetio da bi uz zemljani put postojala kakva graba. Kamion je došao uz samu strminu uz taj put. Nakon toga više nije bio na predmetnoj nekretnini. Predmetnu nekretninu su čistili u proljeće jer je sve bilo zeleno. Kamion koji je ušao na zemljani put ušao je 10 do 15 m prema dolje te je skupljao dvije ili tri hrpe stabala. Od zemljanog puta u dubinu također su dosta ušli u dubinu i to nekih 20 m s čišćenjem. Nekretnina tužiteljice je uz zemljani put na strmini bila obrasla malo višom travom, a drva na tom dijelu nije bilo. Kad je bio na predmetnoj nekretnini nije vidio tuženika Stjepana Bakrana.

15. Svjedok Tomislav Herceg je iskazao da zna gdje se nalazi nekretnina tužiteljice i na istoj je rušio drva prije tri ili četiri godine, negdje 2020. ili 2021., bilo je proljeće. Drva je rušio on te Miljenko Leljak, Božidar Kolar koji je drva vozio traktorom tužiteljici, Tatjana i Tea Bernašek, Slavko Leljak i Juraj Mikulec. Drva suse rušila na dijelu nekretnine tužiteljice s lijeve strane od zemljanog puta koji vodi od asfaltirane ceste prema dolje i to uz sam put i malo dalje nekih 10 do 15 m. U to vrijeme nije bilo nikakve grabe uz predmetni zemljani put. Kasnije je iskopana graba i ne zna tko ju je iskopao, niti zna kada je iskopana. Kamionom su se odvezla drva kad je Slavko Leljak ista vozio k sebi. To je bilo istom prilikom s razmakom od tjedan, dva ili tri. Zadnji puta je na predmetnoj nekretnini bio prije dva tjedna, skoro svaki dan se tamo vozi motorom. Ne sjeća se je li ta graba bila iskopana prije godinu ili godinu i nešto. Godinu dana je sigurno prošlo. On je na adresi tužiteljice svaki vikend te je sebi rušio ta drva na nekretnini tužiteljice. Tužiteljica mu je to dozvolila. Na pitanje kakvo je bilo stanje površine uz zemljani put kad su rušili drva naveo je da su tu površinu čistili i sve po redu rušili, a nakon toga nije redovito košena trava jer to nije livada, već je to šuma.

16. Svjedok Miljenko Hrastinski je iskazao da zna gdje se nalazi nekretnina tužiteljice i zemljani put uz nekretninu tužiteljice jer se sa suprotne strane zemljanog puta nalazi njegova nekretnina. Ranije je tuženikov otac kopao grabu na tom dijelu uz nekretninu tužiteljice, a njegov otac je s druge strane zemljanog puta napravio grabu uz njihovu nekretninu. Tuženikov otac je umro prije nekih 5 ili 6 godina. Tužiteljčin brat je ranije bio vlasnik njezine nekretnine te njezina sestra iz Rijeka, a njezin brat je umro prije 4 ili 5 godina te je ona naslijedila njegov dio nekretnine. Međutim, ona nije dolazila niti uređivala svoju nekretninu. Kad je naslijedila tu nekretninu zna da su tužiteljica i ne zna tko još rušili drva na svojoj nekretnini te je još na svjedokovo zemljište palo jedno stablo oraha koje je prepriječilo put te se istim putem zbog toga nije moglo proći. Inače su on i tuženik dopeljali šljunak i uredili jedan dio tog zemljanog puta kako bi se mogli okretati automobilima. Ne zna je li tuženik kopao grabu uz nekretninu tužiteljice. Misli da više ne postoji graba ni s jedne ni s druge strane zemljanog puta, to je bilo prije. Tuženik je uređivao odnosno kosio i radio sve što se inače radi i to na način da je uređivao taj put koseći ga, a znao je pokositi i dio njegove nekretnine. Inače je taj dio klizište te se po tom putu od donjeg sela Jakuševca prema donjem selu Pavlovcu ne može. Tuženik ispod zemljanog puta ima svoju klijet te zato uređuje taj put. Tuženik je znao pokositi i suprotnu stranu od tog puta od svjedokove nekretnine te se na to nitko nije bunio. Taj zemljani put nije održavan od strane Grada Zaboka. Prije godinu dana je vjerojatno postojao nekakav

kanal uz zemljani put kod nekretnine tužiteljice. Tuženik je uređivao put da istim može proći. Njegova je nekretnina u naravi površina na kojoj rastu orasi i tamo odlazi tri puta godišnje. Prije godinu dana je tamo bila graba, a sada je nema, zemljani put se uređivao kroz te godine te se znao kanal zatrpati pa očistiti, a to je tlo koje je na 20 cm laporasto i radi se o klizištu. Na pitanje tko je do veljače 2023. bio posjednik nekretnine uz zemljani put nasuprot njegove nekretnine odgovorio je da je to valjda bila Ana Mikulec, ali je nikad nije vidio tamo, a ranije je to bio njezin brat. Nikad nije vidio nikog drugog osim tuženika da održava grabu odnosno kanal sa suprotne strane njegove nekretnine gledajući sa zemljanog puta. Tuženik nije svojatao grabu uz predmetni put. Par puta je na predmetni put došao tužiteljičin pok. brat Zvonko, a osim njega i tuženika nitko o tome nije vodio brigu.

17. Tužiteljica Ana Mikulec je iskazala da je predmetnu nekretninu naslijedila iza svog brata koji je umro prije 7 godina. Još 2021. u proljeće se srušio orah s njezine nekretnine na put time da se orah srušio na nekretninu koja se nalazi na suprotnoj strani puta i to u gornjem djelu stabla koji se odnosi na granje. To je opazila njezina kći kad je vodila psa u šetnju te su njezin suprug, kći i ona došli i uklonili to drvo s puta. Njezin suprug je pilio grane i iste su poslagali uz "imenik" kod spornog dijela puta, a grane su položili na svoju nekretninu. Nakon toga su srušili i drugi orah kako isti ne bi sam pao te su drva za ogrjev odvezli kući, a granje su također položili na njihov dio nekretnine. I s gornje strane prema asfaltiranom javnom putu visjela je akacija te su i taj dio čistili. Osim sječe drveća 2022. nisu ništa drugo radili na predmetnom dijelu nekretnine. Predložili su kćerinom zetu da im pomogne te su tamo bili Slavko Leljak, Tomislav Herceg, Miljenko Leljak i njezina kći i suprug, ti ljudi su pilili i čistili granje te je Slavku i Miljenku došao kamion koji je drvo prevezio njima kući. Njihovo drvo za ogrjev je njima kući vozio Božidar Kolar traktorom. Planirali su zvati vatrogasce, ali to ipak nisu učinili kako bi pod nadzorom palili granje, budući da je toga bilo puno. To granje se osušilo u razdoblju prelaska s 2022. na 2023. U siječnju 2023. išla je vidjeti je li to granje suho te je utvrdila da je suho. Nakon toga se desio predmetni događaj, 14. veljače 2023. između 16,00 i 16,30 sati, u zimsko doba te je njezina kći od kuće koja se nalazi u podnožju predmetnih nekretnina vidjela da netko pili drva na njihovoj nekretnini. Kako je suprug u rujnu 2022. operirao kuk, ona je otišla vidjeti što se događa. Uz tuženika je tamo bio još jedan muškarac kojem nije vidjela lice, ali je bio u fluorescentnoj narančastoj odjeći. Tuženik mu je rekao da se on samo spusti dolje prema klijeti. Pitala je tuženika što to radi na njegovoj nekretnini, a vidjela je i otkopanu grabu koja vodi prema glavnoj cesti. On ju je samo uvrijedio navodeći da je nepismena. Rekla mu je da ako je to radio njezinom bratu da njoj neće. Vidjela je panjeve na svojoj nekretnini, poslikala ih i podnijela tužbu. Posebno upitana kada su osobe koje je nabrojala rušile drva na njezinoj nekretnini odgovorila je da je to bilo 2021. ili 2022. Graba uz put nikad nije postojala, a tuženik je tog dana sebi vršio iskop za vodu te je uz put iskopao i predmetnu grabu. Grabu je kopao rovokopač te je taj rovokopač granje koje je bilo poslagano po kosini odgurnuo prema gore. To je vidjela. Rovokopača je vidjela od svoje kuće prije podne tog dana. Da nije kćer opazila da netko na njihovom pili drva i to u dijelom njihovog imenika nasuprot tuženikove nekretnine, ne bi to išla ni gledati tog dana. Nakon što su joj se predočile fotografije koje je podnijela uz tužbu na str. 9, 10, 11, 12, 13, 14 odgovorila je da bi se to granje nalazilo na padini na desnoj strani fotografija na str. 8 i 9 spisa, a ne zna kud je odnijeta zemlja od iskopa grabe rovokopačem jer u tom trenutku kad je rovokopač radio ona nije bila gore. Rovokopač je kopao predmetnu grabu 14. veljače 2024. U vrijeme dok je brat bio živ, nije hodala gledati što su brat ili tuženik tamo radio, a inače je brat bio alkoholičar i bio je ranjen u ratu te ga je nakon smrti majke tuženik "prisvojio" tako da je brat radio za tuženika kad je trebalo kositi ili

nešto drugo raditi. U proljeće 2021. bila je zadnji put na predmetnoj nekretnini prilikom događaja kojeg je opisala, a nakon toga, ali također u proljeće 2021. su imenovane osobe (Slavko Leljak i dr.) obavljale poslove koje je također opisala. Bila je s njima svih tih dana kad su se rušila drva osim zadnjeg dana, kada je njima došao kamion po drva. Njezina sestra je također suposjednica predmetne nekretnine u 2/3 dijela. Nije vidjela tko je pilio drva na njezinoj nekretnini, je li to bio tuženik ili onaj čovjek u narančastoj fluorescentnoj boji. Ne sjeća se je li vidjela da tuženik ili taj drugi čovjek imaju sa sobom neki alat. Ove godine (2024.) bila je na toj nekretnini nakon što je tuženik javio njezinoj kćeri da se drvo srušilo prema njegovoj parceli te su istog tog dana išli ukloniti. Od 2021. do 14. veljače 2023. nisu vršili čišćenje na predmetnoj parceli. Propust koji spaja predmetnu grabu i nekretninu tuženika i to u gornjem dijelu nekretnine tuženika vidljiv je na fotografiji na str. 14 spisa bijelom bojom s lijeve strane. Ne zna kada je isti propust napravio tuženik. To nije mogao nitko drugi napraviti nego on. Ne može odgovoriti na pitanje je li ju tuženik prije 14. veljače 2023. ili nakon toga ometao u posjedu grabe. On prije toga ništa nije čistio na predmetnoj površini, a nakon 14. veljače 2023. ne zna. Nije primijetila da bi išta bilo izmijenjeno od dana utuženja pa do dana održanog očevida u ovom predmetu. Od 2021. pa do 14. veljače 2023. je znala prolaziti pored predmetne nekretnine te nije primijetila nikakve izmjene. Danas nije vidljiva graba koja je utužena, a nije se vidjela ni na dan održavanja očevida.

18. Tuženik Stjepan Bakran je naveo da je prilikom predmetnog događaja sam počistio predmetnu grabu koja postoji od davnina. Tužiteljčin brat i on su jednom godišnje čistili tu grabu, a i granje koje je visilo nad tom grabom. To su činili svako proljeće. Nakon njegove smrti to je i dalje jednom godišnje radio on, također na proljeće, kako bi zaštitio svoju nekretninu od oborinskih voda. Prilikom predmetnog štetnog događaja grabu je pročistio uz pomoć rovokopača koji je ionako bio gore i taj rovokopač je postrugao dio predmetne grabe. Ta graba nastavlja se dalje prema dolje. Da to ne radi, ne bi mogao ni do svoje nekretnine. Rovokopačem je upravljao strojar, po njegovom nalogu. Srušeni orah kojeg tužiteljica spominje u svom iskazu stajao je više od godine dana popriječen preko puta odnosno bio je na sušenju preko puta. Prije izgradnje tzv. propusta koji se spominje u pitanjima na iskaz tužiteljice, vodu iz grabe skupljali su u tzv. mali zdenčić koji se nalazio iznad predmetnog propusta u dijelu grabe. Stablo koje se srušilo preko puta oštetilo je žicu njegovog vinograda. Nije bio gore kad su osobe spomenute u iskazu tužiteljice pilile drva i granje na nekretnini tužiteljice. Vidio je granje koje je bilo posloženo na grabi i kosini iznad grabe. To je bilo negdje 2023. odnosno kad je pročišćavao grabu. Tom prilikom je vidio to granje. Njegov otac je prije 40 godina čistio tu grabu. Kanalicu odnosno propust izveo je prije 20 godina. Utuženog dana nije rušio nikakva drva na nekretnini tužiteljice. Utuženog dana osoba koja je bila s njim nije imala fluorescentni prsluk. Tog dana nije razgovarao s tužiteljicom. Tog dana ju nije vidio. On grabu ne prisvaja sebi. Njegov motiv je da voda ne nosi šljunak prema njegovoj nekretnini i da voda ne ide u njegov vinograd. Ne zna na čijoj se nekretnini nalazi predmetna graba. S obzirom da ga tužiteljica tuži, valjda je njezina. Dok je bio njen brat živ nisu razmišljali čija je to nekretnina. Kad je rovokopač pročistio predmetnu grabu pojavila se zanemariva količina zemlje i nije ju trebalo nikud zbrinuti. Misli da je njegovo čišćenje u proljeće 2021. bilo prije nego je primijetio naslagano granje na padini uz put. Kad su kopali ručno predmetnu grabu, činili su to sa štihadom i motikom i to u širini nekih 25 do 30 cm. Kad su prilikom predmetnog događaja grabu čistili rovokopačem ista je očišćena u širini od 20 do 30 cm. Kanalicu tj. propust ide preko javnog puta.

19. U odnosu na odlučnu činjenicu za postupak smetanja posjeda – posljednji mirni posjed predmetne grabe, sud je iz suglasnih iskaza svjedoka Miljenka i Slavka Leljaka, iz konteksta iskaza Tomislava Hercega i tužiteljice utvrdio da su u proljeće 2021. imenovane osobe po nalogu tužiteljice obavljale radnje čišćenja nekretnine tužiteljice sječom stabala na njezinoj nekretnini uz sporni prostor i pri tom nisu primijetili nikakvu iskopanu grabu na spornom prostoru. Sama činjenica da je od proljeća 2021. pa do 14. veljače 2023. prošlo nešto manje od dvije godine u kojem vremenskom razdoblju tužiteljica nije ništa radila na predmetnom dijelu svoje nekretnine, ne znači da tužiteljica prije 14. veljače 2023. nije bila u suposjedu predmetne nekretnine u spornom dijelu odnosno da bi napustila suposjed tog dijela na kojem je tuženik nesporno rovokopačem dao obaviti zemljane radove čišćenja sporne grabe prilikom predmetnog događaja.

20.1. Ako je tuženik i unutar tog vremena nešto radio na predmetnoj grabi, trebao je dokazati da je tužiteljica za to znala, a da pritom nije pokrenula odgovarajući postupak radi zaštite posjeda pa da bi njegov posjed postao miran, a što nije učinio tijekom postupka. Naprotiv, tužiteljica je dokazala da je odmah po saznanju tek za sporne radnje koje su utužene kao čin smetanja posjeda nekretnine, pokrenula ovaj postupak.

20.2. Sam tuženik je iskazao da je predmetna graba valjda tužiteljičina, kad ga ona tuži. I svjedok Miljenko Hrastinski je iskazao da su tužiteljica i još neke osobe rušili drva na svojoj nekretnini te da je valjda tužiteljica bila posjednik predmetne nekretnine uz zemljani put do veljače 2023. Iako je u svom iskazu svjedok naveo da nije vidio nikad nikog drugog osim tuženika da održava predmetnu grabu, pri tom nije decidirano tvrdio da bi tuženik održavao predmetnu grabu i godinu dana prije predmetnog događaja ni da bi to znala tužiteljica, a ne bi na odgovarajući način reagirala radi zaštite svog posjeda.

21. Iskaz tuženika djelomično je kontradiktoran i sam sebi jer tuženik u jednom dijelu iskaza tvrdi da je prilikom pročišćavanja sporne grabe 2023. vidio naslagano granje na grabi i kosini iznad grabe. Potom je tvrdio da je njegovo čišćenje grabe u proljeće 2021. zapravo bilo prije nego je primijetio naslagano granje na padini uz put. Da je to doista bilo tako, zasigurno bi tužiteljica i osobe koje su po njezinom nalogu na taj prostor posložile granje od rušenja stabala 2021., primijetile već tada pročišćenu grabu koja je sada predmet spora. Naprotiv, svjedoci koje je predložila tužiteljica isto su opovrgnuli. U odnosu na žalbene navode punomoćnika tuženika da je tužiteljica u svojem iskazu navela da je sječa drva u kojoj su sudjelovali svjedoci bila 2022., ističe se da je tužiteljica u svom iskazu naknadno navela da je to bilo 2021. ili 2022., a potom da je to bilo u proljeće 2021., a sud je iz konteksta iskaza ostalih svjedoka zaključio da je to bilo 2021. godine. Sasvim je životno da se pojedine osobe zbog proteka vremena ne mogu sasvim decidirano izjasniti o točnom vremenu kada se nešto dogodilo.

22. Prema tome, sud je utvrdio da je prije predmetnog čina tužiteljica bila u posljednjem mirnom suposjedu spornog prostora sa svojom sestrom. To posljedično znači da tuženik nije imao posljednji mirni posjed ni suposjed spornog prostora prije samog pokretanja ove parnice.

22.1. Kako zahtjev za pružanjem posjedovne zaštite (isključivog) posjeda, u sebi sadrži i manje, odnosno zahtjev za pružanjem posjedovne zaštite suposjeda, to sud nije smio u cijelosti odbiti tužbeni zahtjev o kojem je još ostalo za odlučiti, već je prihvatio tužbeni zahtjev za zaštitu suposjeda, a za više od zatraženog tužbeni zahtjev je odbijen kao neosnovan.

22.2. Međutim, u odnosu na dio tužbenog zahtjeva tužiteljice da joj tuženik uspostavi ranije posjedovno stanje vraćanjem oduzetog posjeda spornog dijela nekretnine valja reći da je tuženik jasno iskazao da si on ne prisvaja predmetnu grabu. U okolnostima konkretnog slučaja, kada posjed sporne nekretnine nije oduzet, već uznemiren, to je ovaj dio tužbenog zahtjeva odbijen kao neosnovan. To ne znači da zbog toga nije moguće prihvatiti deklaratorni dio tužbenog zahtjeva u dijelu koji se odnosi na utvrđenje čina smetanja suposjeda te kondemnatorni dio tužbenog zahtjeva u onom dijelu koji se odnosi na zabranu takvog ili sličnog smetanja ubuduće (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci broj Rev 1322/2022-2 od 3. siječnja 2023.).

23. Točno je da čl. 20. st. 4. ZV-a propisuje da nije samovlasno smetanje posjeda ako je čin oduzimanja ili smetanja posjeda dopušten zakonom ili odlukom suda odnosno drugog tijela donesenom na temelju zakona koji to dopušta, no samovlast je i kad je čin smetanja ili oduzimanja posjeda učinjen u nekom javnom, društvenom ili sličnom interesu ako nije dopušten zakonom ili na temelju zakona.

23.1. Bez obzira što je tuženik naveo da ne svojata predmetnu grabu te da je čistio predmetnu grabu samo kako mu se voda ne bi slijevala u vinograd i kako mu voda ne bi nosila šljunak na njegovu nekretninu, tuženik je kopanjem grabe na tužiteljičinoj nekretnini, na kojoj očito nema pravo služnosti (niti je to tvrdio), uznemirio posjed tužiteljice. Pritom treba istaći da tuženikovo uređivanje zemljano-šljunčanog puta uz spornu grabu ne znači samo po sebi da je imao pravo kopati odnosno rovokopačem čistiti predmetnu grabu koja se nedvojbeno nalazila na nekretnini tužiteljice, a pogotovo ne naložiti obavljanje tih radova radnim strojem – rovokopačem, već je zaštitu svog prava trebao zatražiti na drugi odgovarajući način i u drugom postupku.

23.2. U odnosu na prigovor da bi sporna graba zapravo bila pertinencija javnog dobra valja reći da je iz skice očevida geodetskog vještaka (koja je izrađena nakon identifikacije predmetnih nekretnina na spornom mjestu) vidljivo da se graba ne nalazi neposredno uz granicu s javnim dobrom, već na nekretnini tužiteljice i to nešto udaljena od te granice.

24. Izgradnja propusta odnosno kanalice preko javnog puta (koji nije predmet ovog postupka) od prije 20 godina ne može biti predmetom ovog postupka smetanja posjeda kojim se štiti posljednji mirni posjed.

25. Slijedom navedenog, sud je odlučio kao u izreci.

26. Odluka o parničnom trošku cjelokupnog postupka temelji se na čl. 154. st. 4. ZPP-a. Tužiteljičin dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na rušenje stabla je pravomoćno odbijen ranijim rješenjem o smetanju posjeda. U odnosu na preostali dio tužbenog zahtjeva tužiteljičin zahtjev je djelomično prihvaćen, a djelomično odbijen kao neosnovan i to na način da je umjesto smetanja posjeda tužiteljici pružena suposjedovna zaštita, a ne zaštita posjeda te je odbijen dio tužbenog zahtjeva na uspostavu ranijeg (su)posjedovnog stanja, dok je prihvaćen dio tužbenog zahtjeva na zabranu takvog i sličnog smetanja suposjeda ubuduće. U takvim okolnostima slučaja sud smatra da su obje stranke uspjele samo djelomično u parnici pri čemu je nemoguće egzaktno utvrditi u kojim su dijelovima uspjele, ali se može smatrati da su uspjele približno u jednakim dijelovima. Zato je odlučeno da u ovom postupku svaka stranka snosi svoje troškove.

27. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Zaboku 17. srpnja 2026.

Sutkinja

Karolina Balen

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja o smetanju posjeda može se izjaviti žalba u roku od 15 dana, putem ovog suda nadležnom Županijskom sudu u Karlovcu. Ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje rješenja, rok za žalbu teče od dana objave, a ukoliko stranka nije uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje, rok za žalbu teče od dana dostave ovjerenog prijepisa istog.

Dostaviti:

1. Odvj. Kristina Krajačić, Zabok
2. Odvj. Marijan Sente, Zagreb
3. eOglasna ploča suda

Broj zapisa: **9-3088a-ea25c**

Kontrolni broj: **0f079-59abf-b845f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zlataru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.